

Obec Vlastibořice

OBCENÍ
ZPRAVODAJ
ŘÍJEN – PROSINEC
2018

01*PŘEDSTAVENÍ STAROSTKY 02*PAMÁTEČNÍ LÍPA 03*PODZIMNÍ DIVADELNÍ VÍKEND
04*LITERÁRNÍ SOUTĚŽ 05*POZVÁNKY 06* PŘEHLED AKCÍ 07*PODĚKOVÁNÍ 08*DĚTSKÝ KOUTEK
09*CHODNÍKY 10*3X NA MOUNT VENTOUX 11*ROZHOVOR 12* POLICIE ČR 13*KRONIKA

Výsledky
obecních
voleb

pořadí	uskupení	počet hlasů	% platných hlasů
1.	Sdružení nezávislých kandidátů VLASTIBOŘICKO	814	59,37%
2.	ZA VLASTIBOŘICKO KRÁSNĚJŠÍ	557	40,63%

pořadí	zvolený zastupitel	preferenční hlasy
1.	Dušan Koutník kandidátní listina: Sdružení nezávislých kandidátů VLASTIBOŘICKO 46let, IT manažer, Vlastibořice	144
2.	Jana Hartlová kandidátní listina: Sdružení nezávislých kandidátů VLASTIBOŘICKO 45let, odborný referent Krajského úřadu, Jivina	119
3.	Vojtěch Pánek kandidátní listina: Sdružení nezávislých kandidátů VLASTIBOŘICKO 40let, architekt, Jivina	116
4.	Jan Ledabyl kandidátní listina: Sdružení nezávislých kandidátů VLASTIBOŘICKO 39let, policejní komisař, Vlastibořice	110
5.	Stanislav Bittner kandidátní listina: ZA VLASTIBOŘICKO KRÁSNĚJŠÍ 43let, správce areálu, Vlastibořice	108
6.	Ing. Martin Beksa kandidátní listina: ZA VLASTIBOŘICKO KRÁSNĚJŠÍ 40let, stavební inženýr, Vlastibořice	99
7.	Blanka Menclová kandidátní listina: ZA VLASTIBOŘICKO KRÁSNĚJŠÍ 56let, vedoucí DPS, Jivina	96

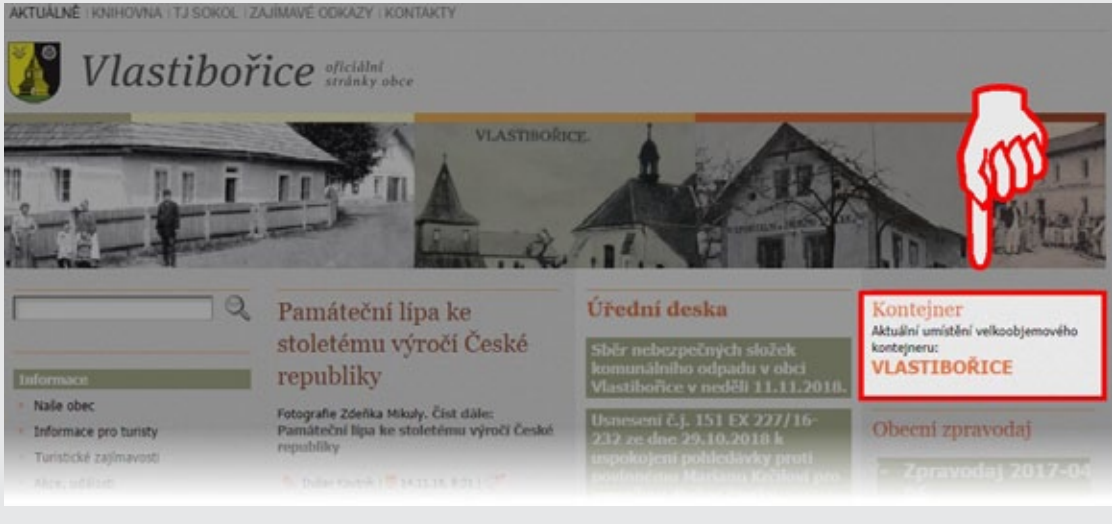
Volební účast: ČR, okr. Liberec a Vlastibořice

ODPADY

Velkoobjemový kontejner

Kontejner byl před několika dny převezen na Jivinu. Jeho aktuální umístění si můžete zkontrolovat na www.vlastibořice.cz. Otevřen je každou sobotu od 11 do 12 hodin.

Vážení spoluobčané,

volby do obecního zastupitelstva, které se uskutečnily počátkem října, přinesly následující výsledky:

Ve volbách zvítězilo Sdružení nezávislých kandidátů Vlastibořicko. Za toto sdružení byli do zastupitelstva obce zvoleni následující kandidáti – Dušan Koutník, Jana Hartlová, Vojtěch Pánek a Jan Ledabyl ml. Za sdružení nezávislých kandidátů Za Vlastibořicko krásnější byli zvoleni Stanislav Bittner, Martin Beksa a Blanka Menclová. Novou uvolněnou starostkou byla na ustavujícím zasedání obecního zastupitelstva zvolena Jana Hartlová, funkci neuvolněného místostarosty bude zastávat Dušan Koutník.

V souladu s výsledky voleb došlo k obměnám ve finančním a kontrolním výboru. V čele finančního výboru bude stát Martin Beksa, další členové budou Markéta Pánková a Richard Bachora. Kontrolní výbor povede Stanislav Bittner se členy Pavlem Svačinkou a Zdeňkou Linkovou. Za členky sociální komise byly zvoleny Blanka Menclová a Jana Hartlová.

Vážení voliči, vážíme si podpory a důvěry, kterou jste nám svými hlasy vyjádřili. Naším cílem v novém volebním období je navázat na práci předchozího zastupitelstva. I nadále budeme pracovat ve prospěch Vás, občanů a rozvoje naší obce.

Volební programy obou uskupení se v mnoha bodech shodovaly. Nové zastupitelstvo dokončí plánované rekonstrukce obecních komunikací, zintenzivní vyhledávání dotací vhodných pro obec a její obyvatele, zaměří se na kulturně-společenský život v obci.

Zároveň nám touto cestou dovoluje poděkovat za práci předchozímu zastupitelstvu.

Jana Hartlová, starostka
Dušan Koutník, místostarosta

Obecní úřad –
aktuální informace

Výsledky hospodaření
k 31. 10. 2018

Daňové příjmy 4.042.206,35 Kč
Nedaňové příjmy 1.142.909,15 Kč
Kapitálové příjmy 0,00 Kč
Přijaté transfery..... 154.120,00 Kč
Příjmy celkem:..... 5.339.235,50 Kč

Běžné výdaje.....4.138.500,83 Kč
Kapitálové výdaje 1.348.583,00 Kč
Výdaje celkem: 5.487.083,83 Kč

Zůstatek na běžném účtu činil
k 31. 10. 2018 3.410.365,75 Kč
Zůstatek na účtu ČNB činil
k 31. 10. 2018 184.942,02 Kč
Celkem k 31. 10. 2018..... 3.595.307,77 Kč

Informace z evidence
obyvatel k 31. 10. 2018

Přihlášení k TP:
Kaprás Čestmír, Sedlišťka 8

Počet obyvatel po změnách

338

Životní jubilea

V říjnu oslavili životní jubileum
paní **Jaroslava Brzobohatá, Zdeňka
Pešková** a **Lubomír Metzner**.

01 Představení starostky

Volby

 Jana Hartlová

 Dušan Koutník

Vážený spoluobčané,
dovolte mi, abych se Vám ještě jednou krátce představila.

Pocházím z Liberce a do Vlastibořic jsem se

s rodinou přestěhovala před šesti lety. Sousedé nás mezi sebe přijali velice laskavě a za to jim moc děkujeme. S manželem jsme byli členové již bohužel zaniklého Jívina klubu. Patříme do party lidí, kteří pod vedením Pavla Svačinky pořádají Sousedské posezení na Jivíně. Až do mého zvolení jsem byla zaměstnancem Krajského úřadu Libereckého kraje, kde jsem měla v gesci všechny školy Libereckého kraje. Zkušenosti a praxi z působení ve veřejné zprávě bych chtěla zúročit na svém novém působišti – na Obecním úřadě naší obce.

Často bývám dotazována, v čem spočívá role uvolněné starostky. Uvolněná starostka pracuje především na plný úvazek, je pro občany dosažitelnější, neboť je s nimi v každodenním styku a může tak případné problémy řešit ihned. Mezi další výhody uvolněné starostky patří převzetí části agendy administrativního pracovníka Obecního úřadu, jehož pracovní úvazek bude zkrácen.

A na závěr mi dovolte poděkovat paní Zuzaně Petráčkové za letitou příkladnou práci pro občany a obec. Paní Petráčková se rozhodla svůj pracovní poměr na Obecním úřadě ukončit. Na novém působišti jí přeji hodně zdraví a pracovních úspěchů.

02 Památeční lípa ke stému výročí republiky

100 let republiky

 Jana Hartlová

 Zdeněk Mikula

V neděli 28. října jsme si připomněli 100. let od založení samostatného státu. V tento den se na mnoha místech v České republice sázely naše národní stromy. Obec Vlastibořice se k této akci též připojila. Za hudebního doprovodu byla na prostranství za Obecním úřadem zasazena v pořadí již třetí vlastibořická lípa republiky.

Všem, kteří se za opravdu nepříznivého počasí sázení lípy zúčastnili, patří obdiv a poděkování. Touto cestou bychom chtěli poděkovat také všem, kteří se podíleli na přípravě prostoru pro lípu. Neměli bychom opomenout poděkovat ani našim hudebníkům Honzovi Čížkovi a Kubovi Svačinkovi.

Podzimní divadelní víkend

03

Divadlo

 Pavel Svačinka

Vážení příznivci divadelního umění, dovolte mi, abych krátce zrekapituloval Podzimní divadelní víkend, celkově již sedmý v řadě, který se uskutečnil 19.–21. 10. 2018.

V pátek jsme se pobavili s fotbalovou komedií „Malá domů“ v podání herců z Českého Dubu, kdy představení navštívilo 56 diváků.

V sobotu k nám pak poprvé zavítal soubor z Chrástavy a jako již poněkoličtější v sobotu večer bylo vyprodáno – přišlo celkem 77 diváků, kteří shlédli „Tragikomedii o nejstarším řemesle aneb jsi tak mladá jak se cítíš“. I když představení nebylo dlouhé, mohlo se někomu možná zdát, což bylo to hlavní, co paní režisérka po představení hercům vytýkala, že představení nemělo patřičné tempo. Pokaždé se nemusí vše povést.

Zato v neděli nás čekal úplný opak. Studentský soubor Kámoš Drámoš z Turnova spolu s naší Pájou Pacákovou prezentoval před 50 diváky smršť nejen pohybovou, ale i vtipnou. Celkem se ve Vlastibořicích o víkendu vydalo za kulturou 183 spoluobčanů.

A ještě jednu premiéru tento divadelní víkend zaznamenal. Otevřeli jsme totiž divadelní bar, kterážto skutečnost se u diváků již napoprvé setkala s kladným ohlasem. Nabídka vín, lahvového piva a široká nabídka nealko nápojů musela být před každým představením doplňována. I díky této inovaci se tento divadelní víkend stal finančně soběstačným. Děkujeme všem divákům a srdečně zveme na Jarní divadelní víkend, který se uskuteční 15.–17. března 2019.

Literární soutěž

04

Soutěž

 Lucie Ludvíková

Hledáme nové literární talenty do naší soutěže!

Soutěž bude probíhat celkem ve 3 kolech:

1. kolo – poezie
2. kolo – próza
3. kolo – vlastní výběr

Do soutěže budou zařazeny pouze texty bez vulgarit či urážek.

Vítěze čeká adrenalinový zážitek v podobě letu na motorovém paraglidingu a vlastní pravidelná rubrika v Obecním zpravodaji.

1. KOLO: Vtipná báseň o zvířátkách, max. 4 sloky. Svá díla zasílejte do 31. 12. 2018 na adresu vlastiborice@gmail.com

Příklad:
Běží zajíc přes pole,
prázdný batoh na zádech,
už nemůže, jde do kolen...
... a nabírá druhý dech!

Frčí zajíc zase zpátky,
vesele si skáče,
ve Vlastáku měli slevu,
už se těší na lahvičky.

05 Rozsvícení vánočního stromku

2. 12. 2018, 17:00

Předvánoční pozvánky

Pavel Svačina
Jana Hartlová
Blanka Menclová

Vážení spoluobčané, srdečně Vás zveme na tradiční rozsvícení vánočního stromku u Obecního úřadu ve Vlastibořicích, které se bude konat o 1. neděli adventní dne 2. 12. 2018 od 17 hodin. Nebude chybět malé občerstvení a krátký kulturní program.

Adventní koncert

2. 12. 2018, 17:30

O 1. adventní neděli 2. 12. 2018 se po slavnostním rozsvícení vánočního stromku v kostele sv. Kateřiny ve Vlastibořicích uskuteční adventní koncert. Vystoupí Karin Černá – violoncello, Veronika Hubáčková – zpěv, Jan Čížek – dechové nástroje, Pavel Svačina – mluvené slovo a další. Vstupné na koncert bude dobrovolné a výtěžek bude věnován na opravu místního kostela. Začátek koncertu je v 17:30 hodin. Na rozsvícení stromku a adventní koncert zve všechny spoluobčany Obec Vlastibořice.

Tradiční setkání seniorů

7. 12. 2018, 16:00

Vážení senioři, přijměte pozvání na tradiční setkání seniorů, které se uskuteční 7. prosince 2018 od 16 hodin v restauraci U Zvonice. Během pohoštění proběhne malé hudební představení a přednáška Policie ČR o rizicích pro seniory.

Mikuláš, čert a anděl

8. 12. 2018, 15:00

Mikulášská nadílka pro děti do 13 let včetně se bude konat 8. 12. 2018 od 15 hodin na sále Kulturního domu ve Vlastibořicích. Děti si mohou připravit pro Mikuláše básničku, písničku nebo hudební vystoupení. Pro všechny přítomné děti budou připraveny balíčky, které jim předá čert nebo anděl. Na nadílku Vás zve Obec Vlastibořice ve spolupráci s hasiči a sokoly.

Živý betlém v jivinské kapli

25. 12. 2018, 16:30

Sokol Vlastibořice Vás srdečně zve o 1. svátku vánočním 25. 12. 2018 na Jivinu na Živý betlém. Sejdeme se v 16:30 u hasičárny na Jivině. Připraveny budou teplé i studené nápoje a kolem 17 hodiny pozdravíme svatou rodinu v kapličce s novým kulturním programem.

06 Přehled akcí 11-12/2018

 Jana Hartlová

Okolní obce:

Svijanský Újezd

- 30. 11. Rozsvícení vánočního stromu – 17:30 hod.

Kobyly

- 1. 12. Rozsvícení vánočního stromu
- 7. 12. ZŠ Kobyly vánoční jarmark – 13 hod.

Zámek Svijany

- 30. 11. Koncert dětského sboru ZVONKY – 18–19 hod.
- 2. 12. Koncert Míši Mervartové – 17:15–18 hod.
- 2. 12. Rozsvícení vánočního stromu – 17–18 hod.
- 9. 12. Divadlo Dračí pohádky – 15–16 hod.
- 15. 12. Koncert MUSICA FORTUNA – 17–18 hod.
- 15. 12. Adventní trhy – 10–17 hod.
- 19. 12. Luděk Vele – zpěv koled – 15–16 hod.
- 21. 12. Česká mše vánoční – 18–19 hod.

Hrady a zámky – Liberecký kraj:

- **1. 12. Státní hrad Grabštejn** – Vánoce na Grabštejně. Na prohlídkách s kostýmovanými průvodci si můžete připomenout vánoční zvyky a obyčeje, prohlédnout vyzdobené interiéry a načerpat adventní atmosféru. První prohlídka vychází v 9:20, další každých dvacet minut. Rezervace na prohlídky je nutná pouze pro skupiny nad 15 osob. Zážitek z prohlídky pak na nádvoří umocní adventní melodie (skupina Subulcus), rozveselí vás kejkle (kejklíř Martin) či šermířské představení (skupina Bibus Spiritus). Vánoční atmosféru podpoří i stánky s vánoční krmí i cukrovím a také s drobnými dárčky a suvenýry. Při slavnosti budete také moci ochutnat speciality připravené přímo na ohni v Kuchyni U Ryby! Po celý den budou probíhat adventní dílničky, kde si můžete vyrobit např. renesanční vánoční betlém, adventní přáníčko, zimní zapichovátka, vánoční ozdobu a ozdobit jako sgrafito oblíbený domácí perníček. Součástí programu bude i odpolední provedení České mše vánoční od Jakuba Jana Ryby v podání pěveckého sboru Janáček. (www.hrad-grabstejn.cz)
- **1.–2. 12. Státní zámek Lemberk** – Osmičková výročí – Vánoční hrané prohlídky aneb Nové zvyky nové republiky. Námětem hry je stoleté výročí vzniku Československé republiky a s tím spojené společenské změny v rodině Clam-Gallasů. Roku 1918 v důsledku zavedené tzv. daně z oken byl František Clam-Gallas donucen pronajmout československému ministerstvu financí svůj pražský palác a prožít tak vánoční svátky společně s rodinou na některém ze svých severočeských zámků. Služebnictvo na Lemberku je z dané situace vyděšeno, chybí potřebný personál, zázemí i zkušenosti. Na to jak vše dopadne a jak si služebnictvo s nečekaným úkolem poradí, se přijdte podívat. Začátek prohlídek: 10:00, 11:00, 12:00, 13:00 a 14:00 hodin. NUTNÁ REZERVACE – POČET MÍST V PROHLÍDCE OMEZEN. Nevhodné pro děti do 12 let. (www.zamek-lembek.cz)
- **1.–2. 12. Státní zámek Sychrov** – Adventní trhy. Vánoční trhy spojené s ukázkami řemesel, prodejem tradičního zboží a bohatým programem pro děti i dospělé. Vánoční atmosféru umocní i betlém v nádvoří. Novinka: sobotní vánoční trhy budou až do 18 hodin! Během vánočních trhů se na zámku konají zkrácené Čertovské prohlídky pro děti. (www.zamek-sychrov.cz)

- **1.–2. 12. Státní zámek Zákupy** – Vánoce u pana nadlesního. Prohlídky vánočně nazdobeného zámku. (www.zamek-zakupy.cz)
- **2. 12. Státní hrad Grabštejn** – Adventní prohlídka. Speciální prohlídky vánočně vyzdobenými interiéry. (www.hrad-grabstejn.cz)
- **8. 12. Státní zámek Lemberk** – Vánoce na zámku aneb Přijde i Mikuláš, čert a anděl. Prohlídka vánočně vyzdobeného clam-gallasovského apartmá včetně zámecké kaple. Ukázka vánočního slavení a zvyků šlechty obohacena o příchod Mikuláše, andělů a čertů. Prohlídka s průvodcem: 10:00, 11:00, 12:00, 13:00 a 14:00 hodin. (www.zamek-lembek.cz)
- **8.–9. 12. Státní hrad Grabštejn** – Adventní prohlídka. Speciální prohlídky vánočně vyzdobenými interiéry. (www.hrad-grabstejn.cz)
- **8.–9. 12. Státní zámek Zákupy** – Vánoce u pana nadlesního. Prohlídky vánočně nazdobeného zámku. (www.zamek-zakupy.cz)
- **9. 12. Státní zámek Lemberk** – Vánoce na zámku. Prohlídka vánočně vyzdobeného clam-gallasovského apartmá včetně zámecké kaple. Ukázka vánočního slavení a zvyků šlechty. Prohlídka s průvodcem: 10:00, 11:00, 12:00, 13:00 a 14:00 hodin. (www.zamek-lembek.cz)
- **15. 12. Státní zámek Lemberk** – Vánoce na zámku. Prohlídka vánočně vyzdobeného clam-gallasovského apartmá včetně zámecké kaple. Ukázka vánočního slavení a zvyků šlechty. Prohlídka s průvodcem: 10:00, 11:00, 12:00, 13:00 a 14:00 hodin. (www.zamek-lembek.cz)
- **15. 12. Státní zámek Zákupy** – Adventní koncert – Poslán jest od Boha anděl... Jitka Baštová – akordeon, Jindřich Macek – loutna. Zazní skladby světoznámých hudebních skladatelů G. F. Händela, J. S. Bacha, W. A. Mozarta či A. V. Michny z Otradovic. Od 15:00 hodin v koncertním salonu Josefa II., vstupné jednotné 50 Kč. (www.zamek-zakupy.cz)
- **15.–16. 12. Státní hrad Grabštejn** – Adventní prohlídka. Speciální prohlídky vánočně vyzdobenými interiéry. (www.hrad-grabstejn.cz)
- **15.–16. 12. Státní zámek Zákupy** – Vánoce u pana nadlesního. Prohlídky vánočně nazdobeného zámku. (www.zamek-zakupy.cz)
- **16. 12. Státní zámek Lemberk** – Vánoce na zámku. Prohlídka vánočně vyzdobeného clam-gallasovského apartmá včetně zámecké kaple. Ukázka vánočního slavení a zvyků šlechty. Prohlídka s průvodcem: 10:00, 11:00, 12:00, 13:00 a 14:00 hodin. (www.zamek-lembek.cz)
- **16. 12. Státní zámek Lemberk** – Vánoční koncert. Příjemné zakončení návštěvnícké sezony na zámku Lemberk v podání komorního smíšeného pěveckého sboru Canzonetta pod vedením sbormistra Radomíra Starého. Začátek: 14:30 hodin, kaple Sslání Ducha svatého. (www.zamek-lembek.cz)
- **26. 12. Státní zámek Sychrov** – Vánoční koncert. Tradiční vánoční koncert s vánočními melodiemi. Od 16 hodin. (www.zamek-sychrov.cz)
- **26.–31. 12. Státní zámek Hrubý Rohozec** – Vánoční prohlídky. Povídání o zvycích poslední šlechtické rodiny, která trávila svátky na Hrubém Rohozci. (www.zamek-hrubyrohozec.cz)

07 Poděkování

Lidé

 Honza Ledabyl ml.

Rádi bychom poděkovali paní **Janě Svobodové** ze Sedlístek za příkladnou a bezprostřední pomoc sousedce paní Marii Marešové ze Sedlístek. Paní Marešová žije ve svém věku sama ve velkém domě, není již moc pohyblivá, ale stále plná elánu a chuti do života. Přitápí si v jedné místnosti a skoro vše zvládá sama. Je příkladné a úctyhodné, že se paní Svobodová denně o paní Marešovou stará a pomáhá jí. To vše bez nároku na jakoukoliv odměnu. V dnešní době, kdy peníze světem vládnou, je takovéto chování obzvláště krásné a výjimečné. Paní Svobodová si zaslouží naši úctu a obdiv. Velký dík taky patří Lucii Ludvíkové (kandidátce za SNK) a Petrovi Tomsovi ze Sedlístek, kteří se také snaží paní Marešové pomáhat, např. s ukončením předražené smlouvy za telefon. Bylo by krásné, kdyby takových skutků přibývalo, proto prosím všechny spoluobčany, aby se podívali přes plot k sousedům, jestli tam třeba také nežije senior, který potřebuje naši nebo Vaši pomoc. Není od věci si připomenout, že i my jsme smrtelní, a že budeme ve stáří pomoc jiných možná také potřebovat.

V nově složeném zastupitelstvu se chystáme ohrožené seniory monitorovat a v rámci našich možností jim poskytnout pomoc. Objevíte-li proto někoho, kdo sám nemůže a pomoc potřebuje, pomozte mu, odměnou Vám bude dobrý pocit z dobře udělané věci. A dejte vědět i nám, ať můžeme někomu život alespoň trochu usnadnit a ulehčit.

08 Vlastibořický dětský koutek otevívá na zimu každý čtvrtek odpoledne

Děti

 Dana Lund

Od 1. 11. 2018 je pravidelně každý čtvrtek od 16:30 do 18:00 hodin otevřen dětský koutek v prvním patře Kulturního domu pro děti v doprovodu rodičů. V případě zájmu je možné domluvit i jiný čas nebo jiný den. Těšíme se na vás. Vstup zdarma.

Více informací na telefonním čísle 731 078 789 (Dana Lund) nebo 777 845 088 (Lucka Ludvíková).

09 Projekt "Chodníky"

 Dušan Koutník

Vážení spoluobčané, milí přátelé a drazí sousedé,

než přejdu k hlavnímu tématu tohoto zamyšlení, rád bych poděkoval nejen Vám všem, kteří jste mi v podzimních volbách dali svůj hlas, ale i těm, kteří mi ho nedali, ale k volbám přišli. Ať už jsme totiž volili jakkoliv, opět jsme díky druhé nejvyšší účasti v okrese Liberec (77,57 %) prokázali, že o dění ve své obci zájem máme a že nám na ní záleží, což v případě voleb do obecních zastupitelstev vnímám jako vítězství největší.

S důvěrou, kterou mi mnoho z Vás ve volbách projeví, vlastně následující řádky úzce souvisí. Rád bych znal Váš názor na téma, které se na dalších řádcích pokusím co nejlépe popsat. Nejsem stavař, odpusťte tedy prosím případné terminologické nepřesnosti.

DOPRAVNĚ – BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ V OBCI VLASTIBOŘICE, jak se projekt oficiálně jmenuje, začal být diskutován snad už předminulým obecním zastupitelstvem. Jedná se o vybudování chodníků a dalších bezpečnostně-dopravních prvků. V minulém období obec nechala vypracovat kompletní projektovou dokumentaci, bezpečnostní audit, k projektu se musela vyjádřit Policie ČR a mnoho dalších institucí, o té hromadě papírů, času a peněz, které nás to už stálo, by asi mohl minulý starosta vyprávět hodně dlouho.

Obec už jednou o dotaci zažádala, bohužel to těsně nevyšlo. Nyní je zažádáno podruhé. Pokud nám dotace bude někdy na začátku příštího roku schválena, budeme se muset rozhodnout, zda ji využijeme a projekt budeme realizovat.

Pokud čekáte na slovíčko „ale“, právě jste se dočkali. V minulých týdnech dorazil rozpočet. Až z něj jsme se dozvěděli, že odhadovaná cena stavby je 4,567 milionu Kč a protože poměrně významná část sahá mimo rámec dotačního titulu, nečeká nás úhrada 15%, **ale zhruba poloviny celkové ceny**, tedy 2,25 milionu Kč.

Tato kalkulace se v minulých dnech pokazila ještě víc. Projektant zjistil, že chybně kalkuloval ceny z roku 2017, po přepočtu na ceny 2018 vypadá rozpočet takto:

Celková cena: 4.810.662,57 Kč
Uznatelné náklady: 2.581.251,12 Kč (z toho dotace 85%: 2.213.411,12 Kč, obec 15%: 367.840,00)
Neuznatelné náklady: 2.229.411,45 Kč (vše obec)

Obec by tedy celkem zaplatila 2.597.251,45 Kč v cenách 2018, protože by ale byl projekt samozřejmě realizován až v roce příštím, je možné, že ceny budou opět o něco výše. K tomu přičtete dalších 80.000 Kč za prováděcí dokumentaci.

Zásadní otázky, které si nyní kladu, jsou tři:
1. Máme na to, aniž bychom se museli zadlužit?
2. Stojí to za tolik peněz?
3. Není možný nějaký levnější kompromis?

Jelikož se bavíme přibližně o polovině příštího roku, těžko

přesně hádat, v jaké kondici naše konto bude. Jak bylo v minulých letech často prezentováno, dotované projekty se hradí obvykle tak, že obec zaplatí všechno a během pár týdnů nebo měsíců dorazí dotace. Proto jsme byli v období minulého mandátu rádi, že máme na účtu dostatek prostředků a nemusíme si brát na období mezi úhradou celkové faktury a obdržením dotace překlenovací úvěr. Bez úvěru bychom to tedy zvládli, budeme-li mít na kontě cca 5 milionů. Jelikož očekáváme, že na obecních účtech zůstane po úhradě faktur za nedávno dokončené nebo právě dokončované akce zhruba půl milionu korun, troufnu si odhadnout, že pět milionů na kontě o půl roku později nebude. Daňové příjmy od státu sice poslední roky rostou, ale očekávat, že dostaneme tolik, je nereálné. Odpověď na otázku číslo jedna tedy zní „ne“.

Svou odpověď na druhou otázku publikovat nebudu, nechci nikoho ovlivňovat. Každý má jiné priority, každý bude mít svou odpověď, která pro něj osobně bude správná, ale pro jiného být správná nemusí. Rád bych Vás, obyvatele naší obce, vyzval, abyste nám dali vědět, jak se na to díváte Vy.

Třetí otázka má několik východisek. Osobně vidím tři hlavní:

a) Můžeme zrealizovat pouze dotovanou část projektu, což je zjednodušeně řečeno „vše v šíři chodníku podél krajské silnice“. Vše, co přesahuje vnější obrubník chodníku už dotace nekryje. Týká se to nájezdů k domům, stání pro popelnice, parkovacích míst u hřbitova, zastávek a všeho ostatního na odbočce k DPS (to už není krajská, ale obecní komunikace), prostoru okolo sochy Sv. Jana. Cena by se tak pro obec mohla pohybovat okolo půl milionu korun, pokud budeme chtít nechat vše za hranicí chodníku aspoň trochu upravené a funkční, možná o něco více. Na to bychom mít měli.

b) Můžeme hledat nějaké alternativní řešení. Někdo by možná místo betonové zámkové dlažby raději viděl udržovanou šterkovou pěšinu, která by nás stála zlomek ceny, podobných nenáročných řešení by se určitě našlo více.

c) Můžeme počkat. Šetřit a počkat na jinou dotaci. Možná přijde a bude mnohem výhodnější, možná už nebude vypsána žádná použitelná, to je bohužel ve hvězdách. Projekt každopádně máme a budeme připraveni.

Na následující dvoustránce si můžete udělat představu o rozsahu projektu, o tom, kterých částí Vlastibořic se dotkne. Budete asi potřebovat lupu, ale lépe to do formátu našeho Zpravodaje vtěsnat nešlo. Kompletní dokumentaci pak najdete na www.vlastiborice.cz, kde můžete vše prostudovat detailně a také se vyjádřit prostřednictvím ankety nebo komentáře.

Pevně věřím, že stejně jako v minulosti zvítězí zájem obce, a že se řešení, které s Vaší pomocí na některém z příštích obecních zastupitelstev zvolíme, ukáže s časovým odstupem jako nejlepší.

10 Třikrát na Mount Ventoux

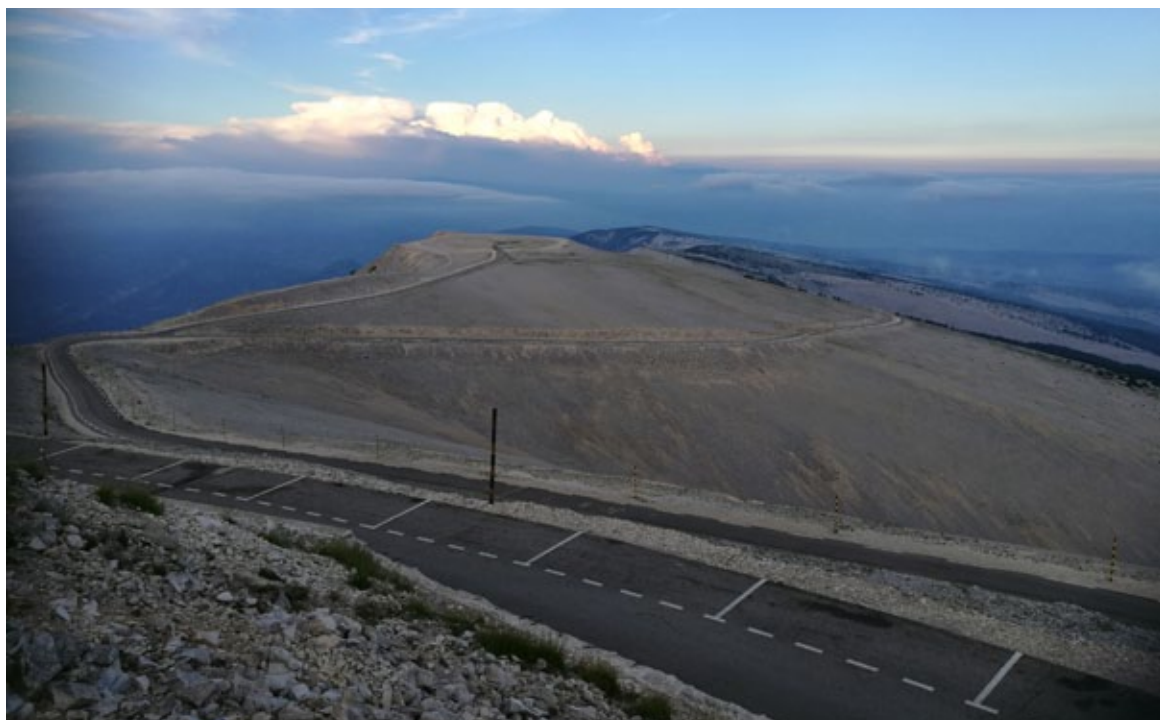
Sport

Milan Jelínek

Vzdálenost: 67 km / Převýšení: 4400 m

Výjezd na kolečkových lyžích: 9:09 h / Sjezd na koloběžce: 1:34 h

Po loňské trojnásobné výjezdové premiéře v jednom dni ze všech tří stran na asi nejznámější cyklistický francouzský kopec se mi podařilo jako prvnímu koloběžkáři na světě oficiálně vstoupit do tzv. „klubu bláznů“. Členem se stane každý cyklista, který po registraci (20 euro) zvládne 134 km dlouhou trať

s převýšením 4 400 m absolvovat během jednoho dne.

Můj letošní nápad výjezdu na kolečkových lyžích ovšem pořadatelé již předem rezolutně odmítli s tím, že výjezdy jsou primárně určeny cyklistům a že už loni vznikly velké diskuze o zavedení kategorie koloběžek. Na mě to ale spíš dělá dojem, že měli obavy, aby nám tady tenhle český „pacient“ každoročně nerozšiřoval kategorie dále například o skákací boty a další netradiční disciplíny.

Vyrazíme tedy do Francie s Pavlem Endršem a suportem Blankou smíření dopředu s tím, že holt tu diagnózu nebudeme mít oficiálně potvrzenou na papíře. Původní plán jet už v květnu byl rozhodně vhodnější než začátek července, kdy zde panují největší tepla. Vzdálenost téměř 1400 km a přibližně 16 hodin strávených v autě, byť s občasnými přestávkami jsou velmi unavující. Není tedy divu, že při stavění stanu odpoledne v kempu vypadáme, jako kdybychom vypadli ze židmačky.

Druhý den vyrazíme až před osmou na první výjezd z Bedoinu (21 km), jelikož pátá hodina ranní byla striktně zamítnuta. Ani nevím proč, ale hlavou mi prolétne předvčerejší beskydský závod do 19% krpálu na Kohútku a dnes se jedu „vyjet“ pro změnu na tenhle kopeček... Už teď je velké teplo, první 3 km soupaží mě Pavel podjíždí, ale mám ho stále na dohled. Silnice s průměrným povrchem se začíná výrazněji zvedat a stoupání je několik km konstantní. Zatím je euforie, jede se dobře a kolem jedoucí cyklisté i řidiči aut nás uznale povzbuzují. V závěrečných asi 5 km jsou občas napříč dilatační spáry, takže je dobré netrefit se hůlkou do škvíry nezalité asfaltem. Doprovodné auto nás v případě potřeby stačí obsluhovat oba dva současně, i když jsem měl původně trochu obavy, abych Pavla svou (ne)výkoností zbytečně neomezoval. Vrchol zalitý sluncem dobývám 4 minuty za stájovým kolegou za zvuku četných fotících zrcadlovek, které obsluhují fotografové jezdicí sem denně za obživou. Sundávám lyže a sjíždím opatrnou jízdou (76 km/h) na koloběžce do Malaucene, odkud bude následovat druhý výjezd (21 km).

Hned zkraje mjíme dům a ordinaci místního „pakologa“, tak ještě Pavlovi říkám, jestli se ho nemám jít zeptat, zdali je s námi všechno v pořádku, když jezdíme po kopci nahoru a dolu v 35stupňovém vedru. Po přezutí se sice jede o něco líp, začínají ale být cítit menší otlaky na nohách, které přeci jenom nejsou zvyklé trávit hodiny v zimních běžeckých botách a navíc v takovém parnu. Pěkný povrch silnice se opět začíná zvedat do dlouhého strmého konstantního stoupání, které jsme si podobně užívali před měsícem do sedla Grossglockner v Rakousku. Vedro nabírá na intenzitě a každá byt i jen chvilková jízda ve stínu jehličnanů je o chlup příjemnější. Nejhorší je to asi v polovině kopce, kde nejsou stromy a pohled na rovnou příkrou silnici je deprimující, ještě že z této strany skoro celou dobu není vidět vršek kopce. Do toho začínají občasně křeče pro jistotu do obou nohou i podpaží -snažím se na to nemyslet, přeci se tady nebudu válet v příkopu s nohama vytrčenými k nebi, co by tomu řekli lidi. Lehce se prosmýknu kolem čerstvé motobouráčky, kde právě ožívují motorkáře, který si dal pusu s protijedoucím autem.

Za pozvolnou zatáčkou asi 3 km pod vrcholem se náhle objeví závěrečná (fotogenická) serpentínová stěna s vrcholem Mont Ventoux. Pohled odsud je fascinující a zároveň šokující, že vrchol stále ještě nebude zadarmo. Vozovka má zde nejprudší sklon a cyklisté šněrující silnici sem a tam mne i teď motivují držet s nimi krok, ale hlavně taky už chci být proboha konečně nahore. Ohlídám se kamsi do zákrut dolů, kde spíš tuším, než vidím, že asi jede kolega Pavel. Na vrcholu zalidněného kopce se nesměle ohlídám, zdali potlesk četných turistů skutečně patří jenom mě. Vidět v této výšce rozevlátého Jéžíška na kolečkových lyžích je zjevně pro mnohé návštěvníky nevšední zážitek a tak si to užívám a přicházející únavu ani tolik nevnímám. Něco na obcerstvení a cestou dolů na koloběžce předjíždím s rozvahou všechno co má čtyři a více kol.

V dolní části vyletím z lesa a přede mnou se otevírá nádherně provoněná krajina s modrými políčky levandulí, až mi jdou slzy do očí, jaká je to paráda. Čeká nás poslední výjezd ze Saultu (25 km), který je sice o něco delší, ale s menším převýšením i sklonem. Otlaky v botách a celková pozvolná únava sice nedávají sprintům do kopce žádnou šanci, ale v mírnějším sklonu se kupodivu dá jet pořád v pohodě soupaž. Příšerné vedro v krátké době vystřídá přicházející bouřka, silný déšť a kroupy s poklesem teploty skoro o 20 stupňů. V botách je během chvíle Máchovo jezero, takže teď už stačí jen v hlavě přecvaknout, že to vůbec nevádí a jet v pohodě dál. Valící se voda mi chvílemi skoro zakrývá blatníčky, ještě že je mám, jinak bych asi trochu znervózněl. Bouřka putuje se mnou a já jen doufám, že běžecké hole jsou dostatečně karbonové, aby mi do nich nevláкло. Smířen s tím, že hůř být nemůže, uháním docela svižně k vylištěnému vrcholu zahalenému v mracích. Tohle počasí být na začátku, tak nevím nevím. Potřetí nahore, převlečení do sucha a na vrcholové fotce objímám srdečně Pavla s radostí, že tento výjezd byl dnes opravdu ten poslední. Celkový čas jen o chlup horší než loni na koloběžce, ale to jsem udělal stejnou chybu (pár hodin po příjezdu autem rovnou běžet nahoru -nesmysl) a ve druhém výjezdu mne to samozřejmě pěkně semlelo.

Vzhledem k tomu, že ve Francii je cyklista téměř posvátná osoba, nemusíme se obávat překotného vytrubování nervózních pražských Pepíků. Je třeba však občas počítat s tím, že tyto kopce někdy přitahují mladé závodníky v autech. Samotné výjezdy jsou průměrně náročné a je vhodnější po vysilující cestě autem nechat si prostor na odpočinek a ne hned letět nahoru. Rovněž je dobré absolvovat jízdy pokud možno mimo nejteplejší prázdninové období. Pořadí výjezdů je jasné, z Bedoinu i Malaucene jsou stejně těžké (max. 14%), lehčí výjezd ze Saultu necháme na konec. S sebou je dobré mít troje boty, náhradní lyže, hole + špičky, poutka, opalovací krém, puchýřové náplasti, fúru oblečení. V neposlední řadě je dobré mít doprovod, protože přihodit se může opravdu cokoli a na takovéto akce natrénovat úplně všechno přeci jenom nejde. Podniky podobného ražení (výjezdy alpských sedel, etap Gira či Tour) pro většinu normálních smrtelníků nedávají smysl a také v podstatě nesmyslné jsou. Ale mohou-li povzbudit širší veřejnost k většímu pohybu, pak je to jedině dobře a my jsme jen rádi, budou-li podobné akce pro někoho alespoň trochu inspirační.

11 Rozhovor

Sport

Dušan Koutník dokázal, že i normální člověk může doběhnout Spartathlon

Jiří Václavík
behejsrdcem.com

Dušan Koutník je zkušeným pořadatelem dvou oblíbených běžeckých závodů na severu Čech (1/2maraton okolo Vlasti a Strom Ultramaraton). Na letošek si na sebe upletl bič, když se přihlásil na slavný Spartathlon. Požádali jsme ho o rozhovor, protože nás zajímalo, proč se přihlásil, jak trénoval a také jak z pohledu závodníka celá akce probíhala.

Dušane, moc gratulujeme k dokončení Spartathlonu! Dá se říct, že sis splnil sen?

Určitě. Snil jsem jako malý kluk u atletických přenosů o tom, že mezi těmi běžci v národních dresech jednou budu i já. Léta utíkala a tohle nějak neklaplo, tak jsem rád, že se mi to podařilo aspoň takhle. Spartathlon sice není oficiální reprezentační akcí, ale Českou republiku tam reprezentujeme.

Kdy jsi začal věřit, že bys skutečně mohl proběhnout cílem a kdy sis tím začal být jistý?

Kdybych nevěřil, neběžel bych, bez

té víry se takový závod běžet nedá. Dvakrát jsem přemýšlel o DNF, to jsem věřit přestával, ale vždycky mi to někdo pomohl překonat. V prvním případě Pavel Marek, který na tom byl podobně, pomohli jsme si tak nějak oba navzájem. Podruhé pak manželka. Má mě přečteného a věděla přesně, co mi říct, když jsem jí na 140. kilometru volal, že už to asi nepůjde. Na mém dokončení má velký podíl, nejen kvůli tomuto okamžiku. Jistý jsem si začal být asi 30 kilometrů před koncem. Když jsem si to uvědomil, dojalo mě to, tam jsem to obřečel.

Ale popořádku... Na Spartathlon si troufne málokdo. Délka trati a přísný časový limit většinu ultraběžců spolehlivě odradí. Ty jsi začal s během z nuly teprve před 6 lety. Co tě přimělo k tomu, aby ses přihlásil? Prý jsi nečekal, že tě vylosují...

Ano, z naprosté nuly. Měl jsem 111 kg, což při mé výšce už odpovídalo slušné obezitě a začal mi stoupat cukr v krvi. Byl jsem takový pěkný špekáček. To bylo v mých čtyřiceti, cukrovka se mi začala rozjíždět ve stejném věku, jako mému tátovi, který tím pak zbytek života hodně trpěl. To jsem nechtěl a tak jsem se konečně přinutil začít běhat. Chytlo mě to a během pár měsíců jsem zhubl 30 kilo a dal se do pořádku. Ale k tvé otázce. Radek mi nakukal, že při prvním pokusu jsou šance mizivé. Když se hlásíš podruhé, máš v osudí dva hlasy a tak to jde dál a každý další rok je šance větší. Říkal jsem si, že za rok nebo za dva bych mohl být připravený, takže když to tam letos hodím, nic tím nezkazím.

Co se změnilo, když jsi zjistil, že tě do startovky vybrali?

Byl to šok. Když jsem se objevil mezi náhradníky kolem 20. místa, hned mi bylo jasné, že jedu. Zastavilo se mi srdce, a když se po pár minutách zase rozeběhlo, pořádně jsem si vynadal. Ta obtížnost závodu pro mne byla nepředstavitelná a přišlo mi to jako pěkná nezodpovědnost. Báł jsem se, že českému týmu pokazím reputaci a uříznu si ostudu. Ten strach mi pak ale pomáhal při tréninku, bez něj bych ty dávky asi zvládal hůř.

Jak probíhala spolupráce s trenérem Radkem Brunnerem? Proměnilo to hodně tvůj dosavadní trénink?

Radek sám by se určitě nikdy neoznačil jako můj trenér a ta spolupráce ani ten tradiční trenérský model nijak nepřipomínala. Loni jsem se s placeným koučem pokoušel

připravit na maraton, přesně plnil předepsané tréninky. Na to úsilí, co jsem tomu věnoval, mi to přineslo méně, než jsem čekal. Zjistil jsem, že mi spíš vyhovuje běhat podle momentálních pocitů. Někdy se špatně vyspíš, celý den řešíš maléry, sotva se doplazíš domů a pak máš podle plánu ještě jít na těžký trénink. Jindy zase naopak, v nohách dynamit a chuť na něco delšího, v plánu je ale jen krátký výklus... Přesný plán mi prostě nesedí. S Radkem jsem v tomhle našel společnou řeč a díky jeho radám jsem se připravil na stovku v Lipsku, kde jsem vlastně nevědomě zaběhl spartathlonský kvalifikační limit. Během přípravy na Řecko jsem v tom jen pokračoval a snažil se to regulovat tak, aby mě to bavilo, ale zároveň tam byl dostatek kvantity i kvality. Šlo tedy spíš o takové konzultace. Nebo to řeknu ještě jinak: Radek je zlatý člověk a kamarád, který nikdy neodmítne poradit.

Byla ta spolupráce zásadní pro úspěšné dokončení?

Ano. A ještě zásadnější byla pro mě přihlášení se. Bez Radka bych tam nebyl. Kdyby mi pořád nevykládal, jak je Spartathlon skvělý a jedinečný, a že to prostě zkusit musím, když už ten limit zaběhnutý mám, nikdy bych se k tomu neodhodlal. Prý má za každou novou ovečku od pořadatele nějakou provizi, to mě vůbec nepřekvapuje (smích).

Víme, žeš letos výrazně zvýšil počet naběhaných kilometrů... Podělíš se o pár čísel?

Od začátku roku do Spartathlonu jsem naběhal asi 3500 km, což mezi ultramaratonci není nic výjimečného. Objemy jsem začal postupně navyšovat v červenci, nejvyšší týdenní kilometráž se v září vyšplhala na 180 km. Protože jsem nemířil na bednu, stačilo vlastně jen sbírat co nejvíc kilometrů, přesto jsem se snažil alespoň jednou týdně běžet rychleji a sem tam zařadit i nějaké rychlejší intervaly. Nejdelsí úsek bez volného dne trval asi 30 dní, to bylo zvláštní období, regeneroval jsem třeba tím, že jsem si dal jen pomalou desítku. Fungovalo to.

Kde jsi na to našel čas?

Čas byl problém. Ráno se mi neběhá dobře a přes den moc nestíhám. Hodně jsem běhal na dovolené a jinak tedy hlavně večer. Většinou to vypadalo tak, že jsem běžel 10–15 km někam do hospody, tam jsem si dal pivo a běžel jsem zase zpátky. To mě vlastně i docela bavilo. Hodně jsem taky, hlavně při těch delších bězích, poslouchal audioknihy. Kolikrát jsem se pak na běh těšil jen ze zvědavosti, co bude dál. Audioknížky bych všem jen doporučil, oproti muzice to není souvislý zvuk a člověk v pauzách mezi slovy slyší třeba blížící se auto, je to mnohem bezpečnější.

Jak vlastně celý závod probíhal z tvého pohledu? Už jsi řekl, žeš měl dvě větší krize...

Krize byly, hlavně kvůli kombinaci špatného počasí a potíží s trávením, což mě zpětně hodně mrzí, nohy šly výborně, a ten čas mohl být někde úplně jinde. Potíže se žaludkem jsem měl navíc poprvé, tak mě to dost překvapilo. Protože jsem nikdy neběžel víc než 120 km, měl jsem v plánu zaběhnout první stovku pod 11 hodin, abych si udělal rezervu a zbytek mohl v případě hypotetického problému jenom dojít. Přesně tak to nakonec dopadlo, stovku jsem dal za 10:16, rychleji, než na jarním MČR v Plzni, a jen necelou půlhodinku za lipským osobákem. Šlo to skvěle, pak mi ale nesedly ty pitomé bonbóny, takoví gumoví medvídci, které jsem od začátku závodu zobal na občerstvovačkách, chutnaly mi, ale asi mi v břiše po zalití pivem nabobtnaly a zalepily žaludek. Hloupá začátečnická

chyba. Vše, co jsem snědl a vypil zhruba od 100. kilometru letělo za chvíli elegantním obloukem do pangejtu. Zkoušel jsem to napravit, cola, hořký černý čaj, polévky, voda, i to všemocné zázračné pivo, nic jsem neudržel. Kolik času jsem problil, to už nikdo nespočítá. Hlavní problém ale byl, že pak nebyla energie na delší souvislý běh, většinou jsem mohl pouze jít. To bylo v zimě a dešti dost nepříjemné, protože jsem se pohybem dostatečně nezahřál. To mi sebralo další dvě hodiny, které jsem věnoval rozmrzání na občerstvovačkách. Nejhorší podmínky byly asi 25 kilometrů před cílem. Když jsme vystoupali na poslední horský hřeben, opřel se do nás hurikán (nebo přesněji "medikán") Zorba vši silou. Pláštěnka byla během pár minut na cáry. Řval jsem do té sibérie, že mě stejně nedostane a nadával jak dlaždič. Nic takového jsem snad ještě nezažil, víchřice nás mlátila střídavě deštěm a kroupami, v nejsilnějších poryvech tekla voda na silnici do kopce, dalších 10 kilometrů byl zkrátka očištěc, ale věděl jsem, že už mě to nezastaví.

Doběhl jsi hodinu před limitem. Jaké to je být takto v časové tísní?

Nevnímal jsem to jako nějakou velkou tíseň, hlídal jsem si to, měl jsem to pod kontrolou. Nejblíže k limitu jsem byl asi na 20 minut, to už jsem se přinutil zrychlit a navýšil to aspoň na půlhodinku.

Obvykle piješ během ultra závodů pivo – kolik jich bylo tentokrát? (smích)

Během první stovky asi tři nebo čtyři, u jedné vesnické benzínky dokonce nechtěli zaplatit, to bylo milé. Jako vždy mi to pomohlo. V kombinaci s bonbóny tedy vlastně spíš nepomohlo. Na další pivko jsem si musel kvůli žaludku počkat, ne že bych to nezkoušel, ale ta, co šla hned vrchem ven, bych asi nepočítal. K ránu jsem naštěstí zjistil, že na některých stanicích je ionťák, který když jen opatrně srkám, udržím ho v sobě. Nebylo to nic moc, ale žaludek se pomalinku lepšil, a ta trocha tekutin, co jsem do sebe konečně dostal, taky pomohla. To poslední pivo jsem risknul až 15 kilometrů před cílem a vyšlo to. Letěl jsem pak jak raketa a polepšil si skoro o 50 míst.

Měl jsi na trati support?

Na trati ne. Ale v hlavě jsem měl všechny příbuzné, kamarády, kolegy a známé, o kterých jsem věděl, že budou závod sledovat, a někde nad hlavou svého tatínka a babičku, o které jsem letos přišel. Ti všichni mi hodně pomohli.

Jaký byl doběh do Sparty?

Pro mě nádherný. Téměř všechna auta troubila, řidiči mávali a pokřikovali „bravo!“. Těch pár šilenců, kteří se v hurikánu odvážili povzbuzovat z chodníku, se také moc snažilo. Vodu jsem už neřešil, naopak jsem šlapal do nejlhubších louží a pořádně cákal, plním si přeci klukovský sen, tak ať to stojí za to. V porovnání se slunečnými ročníky to asi byla hrozná bída a fandící davy pod řeckým sluncem by se mi určitě líbily víc, ale v tu chvíli jsem byl naprosto šťastný.

Meteoradar před startem ukazoval na hurikán v průběhu druhého dne závodu. A počasí opravdu moc nevyšlo. Jak ses s podmínkami vyrovnal?

Jak jsem už zmiňoval, špatně. Zimu a mokro opravdu nemusím a tady jsem byl v mokru a zimě nepetržitě nějakých 20 hodin. Na puchýře netrpím, ale rozmáčená chodidla byla v druhé polovině už dost cítit, každý došlap bolel. V historii závodu prý přšelo nejdéle čtyři hodiny, letos patnáct. Pro nás teplomilné to byl asi nejtěžší ročník. Neměl jsem ani dost vhodného oblečení, s tímhle nikdo nepočítal. Do Řeka se jezdí s tričkem, na noc do hor pak triko s dlouhým rukávem a větrovka. Ještě když jsme na checkpointy odesílali dropbagy, vypadala předpověď jinak, tak jsem si těch pár kousků nerozmístil úplně vhodně. Pro mě to bylo asi nejhorší možné počasí, o to větší mám radost, že se mi podařilo splnit cíl a dokončit.

Liší se atmosféra na Spartathlonu od jiných závodů? Všichni, kteří ho absolvovali, říkají, že ano...

Nevím, jestli jsem dostatečně zkušený, abych to mohl kvalifikovaně zhodnotit, ale myslím, že ano. Ano, bylo to cítit. Dětem jsem na trase rozdával spoustu autogramů. I v té největší díře někdo fandil, všichni věděli, o co jde, byli jsme za hrdiny. Řidiči byli většinou docela ohleduplní a povzbuzovali troubením. Tu slávu při doběhu jsem si prožil spíš vnitřně, ale i to stálo za to.

Strávili jste v Řecku s českou skupinou pár dnů před a po závodu. Povíš nám, co se dělo v zákulisí?

Když jsem před šesti lety poprvé probděl noc u sledování online přenosu z tohoto závodu, ani ve snu by mě nenapadlo, že tam jednou budu a že pár kilometrů dokonce poběžím po boku samotného Dana Orálka (a díky tomu, že Dan začínal pomaleji, budu u toho dokonce schopen mluvit). Ty dny strávené s legendami našeho ultra pro mě byly stejně výjimečné, jako samotný závod. Sešla se parta, která držela

pohromadě, celou dobu vládla ohromná pohoda, dlouho jsem se tolik nenasmál. Vnímal jsem to tak, že všichni byli po závodě spokojeni nejen se svým výkonem, ale největší radost měli z toho, že jsme dokončili v plném počtu, což mi v dnešní době přijde jako velká vzácnost. Detailně jsem to nezkoumal, ale tuším, že z větších týmů máme stoprocentní úspěšnost jediní. Navíc dvě medaile Radka a Kačky, čtyři kluci v TOP 20, to je prostě ohromný úspěch českého ultra a já jsem šťastný, že jsem mohl být u toho. No a pokud míříš tou otázkou jinak, pochopitelně jsme to pak několikrát pořádně oslavili. Docela příjemné bylo, že na rozdíl od závodu už bez blinkání.

Co bys poradil potenciálním zájemcům o příští Spartathlon?

Aby nejedli bonbóny a nezapíjeli je pivem. Špatně se to potom blinká (smích). A taky ať se toho nebojí, běžců, kteří na to mají, je u nás hodně. Ten zážitek stojí za to.

Jak dlouhou pauzu od běhání si teď naordinuješ?

Pár dní určitě vynechám, ale protože bych si rád udržel pupek nešpekátý, hýbat se musím dál. Už mám i trochu absták, těším se, až zase vyrazím. Objem ale půjde hodně dolů, rodina si mě za poslední měsíce moc neužila, je čas jí to vrátit. Třeba i společným běháním, podzim je například v Jizerkách parádní. Taky jsem trochu zanedbal přípravu Strom Ultra Maratonu, snad se ale všechno stihne a dopadne to zase na pohodu. Trochu také uvažuji o 24 hodinovce v Plzni, v Řecku jsem za 24 hodin uběhl zhruba 185 km, tak mě láká zkusit stihnout dvoustovku, dokud jsem ještě ve formě.

Byl jsi na Spartathlonu naposledy?

Chtěl bych se tam ještě někdy vrátit a zažít to, na co jsem se už letos tolik těšil, ale kvůli počasí to nezažil. Na slunce a teplo, na spousty diváků a na tu fantastickou atmosféru. Třeba to ještě někdy vyjde.

Nakonec si dovolím poděkovat všem, co mě sledovali a fandili, a hlavně kamarádům ze vsi. Připravili mi krásné přivítání na C/P 76, s vítěznou fanfárou, ohňostrojem a s „We Are The Champions“. Krásná tečka za mým řeckým dobrodružstvím.

(publikováno s laskavým svolením portálu **BěhejSrdcem.com**)

Nebezpečí na internetu

Internet přináší spoustu zábavy, informací, ale také nebezpečí. Především mladší ročníky využívají sociální sítě, které jsou určeny ke komunikování s přáteli v prostředí internetu, ve kterém si uživatel musí vytvořit profilový účet. Bohužel si tyto účty vytvářejí i různí podvodníci, kteří následně děti žádají o přidání do přátel či ke sledování profilu.

Většina dětí si do profilu vkládá fotografie, některé nevhodné, odvážné až intimní. Ty si poté onen podvodník – virtuální kamarád může stáhnout, uložit a následně zneužít. Podvodníci jsou v komunikaci s dětmi velmi zběhlí a navážou s dětmi takový vztah, díky němuž děti navádí k vytváření a zaslání dalších fotografií. Toto jednání může vyústit až k vydírání, a to i takovému, že pokud nebude uhrazena určitá finanční částka, fotografie zveřejní na internetu nebo třeba ve škole. Někdy se ale bohužel může jednat o opravdového kamaráda, spolužáka, který získané fotografie použije tak, že je rozešle skupině dalších spolužáka či celé škole. Časté jsou i případy, kdy virtuální kamarád po čase požádá o schůzku, a děti toto pozvání přijmou. Ať již ze zvědavosti, nebo se cítí bez kamarádů samy. Bohužel většina rodičů o tom často ani neví, že se jejich dítě chce s virtuálním kamarádem setkat. Samozřejmě se nemusí stát nic hrozného, ale bohužel jsou známy i případy, kdy věc poté musela řešit policie. Rodiče by měli dětem vysvětlit, že taková setkání mohou být i nebezpečná. Nejvíce ohroženou skupinou, jsou děti, především pak dívky ve věku od 12 do 15 let.

Není dobré dětem zakazovat používání internetu, protože zakázané ovoce chutná nejlépe. Je však nutné stanovit si s dětmi pravidla chování a používání internetu. Seznámit je s nebezpečími a do určité míry také kontrolovat jejich chování. Buďte všímaví ke svým dětem, zajímejte se o to, co na internetu dělají, kolik času na něm tráví, na jaké chodí stránky a především jaké informace zveřejňují. V případě, že jsou děti ve skupině, kde komunikují s cizími lidmi, neměly by zde sdělovat žádné osobní informace, jako například kde bydlí, že jsou doma samy, jakou školu navštěvují nebo jim posílat svoje fotky. Poučte své děti, že nikdy nesmí přistoupit na setkání s cizí osobou, se kterou se seznámily na internetu. Nikdy neví, kdo je na druhé straně. I když ten druhý pošle „svoji“ fotografii, neznamená to, že je to opravdu ten, za koho se vydává.

Jak poznáte, že se Vaše dítě chová podezřele:

- často vysedává u počítače a dlouze si s někým píše
- zakrývá si obrazovku nebo zavírá prohlížeč, kdykoliv přijdete
- vyhýbá se odpovědi, když se zeptáte, co na počítači dělá

Proto je dobré:

- umístit počítač do místnosti, kde máte dítě pod dohledem
- stanovit si pravidla užívání počítače
- kontrolovat, co dítě na internetu dělá a s kým si píše
- zvážit používání programu, který zabrání dítěti vstup na nežádoucí stránky

Tomuto tématu se věnuje Evropský policejní úřad Europol, který spustil v roce 2017 kampaň s názvem #SayNo! („ŘEKNI NE!“), varující před znepokojivě rychlým nárůstem počtu případů sexuálního nátlaku a vydírání dětí v online prostředí, a která upozorňuje zejména na nebezpečnost online komunikace. K této kampani bylo natočeno krátké video, které je možné shlédnout na internetu po zadání hesla „Say no!“ případně „Řekni ne!“

Jsi oběť? Řekni si o pomoc. Nahlas to! Výzva Europolu těm, kteří se stali nebo se mohou stát cílem páchaní této trestné činnosti, je následující: „Neplať a nestyď se to ohlásit na policii“. Pokud Ti někdo bude vyhrožovat, že bude sdílet Tvé fotky nebo video se sexuálním podtextem, když nepošleš peníze, postupuj následovně:

1. Už nic dalšího nesdílej, nic neplať.
2. Vyhledej pomoc. Nejsi sám.
3. Uchovej si důkazy. Nic nevymaž.
4. Přestaň komunikovat. Odstav dotyčnou osobu.
5. Oznam to na policii!

Obecní Zpravodaj vydala

© Obec Vlastibořice
v listopadu 2018

Adresa redakce:

Obecní úřad Vlastibořice
Vlastibořice 23
463 44 Sychrov
tel.: +420 485 146 025
e-mail:
zpravodaj@vlastiborice.cz
www.vlastiborice.cz

Redakce:

Dipl.-Übers. Dana Lund
Balounová
Mgr. Lucie Koutníková
Ing. Martin Beksa
Stanislav Bittner
Dušan Koutník
Pavel Svačinka

Jazyková korektura:

Mgr. Lucie Koutníková

Fotografie na obálce:

© Zdeněk Mikula

Grafická úprava

© Dušan Koutník,
Tomáš Vacek

ISBN: MK ČR E 20317

(pokračování z minulého čísla)

R. 1469 se vypravili Lužičané opět do Čech, aby osvobodili hrady spojeneckých pánů, zejména Hrubou Skálu a Kost, z obléhání královským vojskem. Tehdy pronikli údolím Nisy až pod Kopaninu. Když se však doslechli, že české vojsko je nablízku, rychle obrátili zpět k Žitavě. To byly poslední dvě velké akce proti husitům, pak zavládl na dlouhou dobu klid.

Ve třicetileté válce, po násilné smrti vévody frýdlantského Albrechta z Valdštejna v r. 1634, náš kraj, dosud ušetřený hrůz války, klesl na úroveň ostatních českých panství, vyssávaných kořistnickou vrchností, vylidňovaných bezohlednou katolickou reformací a drčených nesčetnými bitvami, vojenskými pochody, ubytováními a kontribucemi. Nebylo takřka roku, aby se tudy nepřevalila nějaká soldateska, ať císařská, švédská nebo saská. Pro bezbranný lid na vesnici to pokaždé znamenalo stejné nebezpečí kontribucí, výpalného, loupeží, ohňů a vražd. Něco ze svědectví účastníka třicetileté války: „Vesnice byla přepadena a bylo uloupeno vše, co žoldnérům padlo do rukou. Žoldnéři při tom bili sedláky, znásilňovali jejich ženy, dcery a děvečky, když si to sedláci nechťeli dát líbit nebo se osmělili proti některému z lupičů se bránit... byli pobiti ...nebo jejich dům zapálen.“

Žoldnéři během tažení většinou žili v rodinách se svými ženami a dětmi. Žena vařila, pekla a prala. Spolu s dětmi vozila z místa na místo nejen nádoby, ale i kořist. Když obsadili žoldnéři vesnici, vnikly ženy i děti do vesnických stavení, z truhel které tam našly, vybraly šatstvo, ložní prádlo i nádoby. Nacpaly vše do pytlů a naložily na své vozy. Když žoldnéři opouštěli vypleněnou vesnici, posadily se ženy, děti a děvky na pytle, které byly naloženy na vozech, a táhly dál. To byl běžný obraz žoldnéřské armády.

K nejhroznějším válečným událostem náležely vpády švédských generálů Banéra, Pfuhla, Torstenson a Richmonda v letech 1639 až 1646. V dubnu 1643 překročili Švédové znovu české hranice, táhli přes Liberec a Hodkovice k Loukovci, kam hlavní stan přibyl 25. dubna, kde se Torstenson zdržel až do 12. května, kdy přesídlil do Hradiště Mnichova. Z dopisu Tomáše Bůny, purkrabího na Kosti: „jest se báti, aby se nestalo na Kosti jako s Turnovem, kteréhož tři díly vyhořelo, nebo s Hradištěm, jež kromě zámku a kostela shořelo všechno (19. května), při tom i vesnic mnoho, jakož i městečko Kněžnin Most. Švédové rybníků mnoho okolo sloví, ale naše ještě chvála Pánu Bohu v cele zůstávají, nežli na obilí

pasením, žitím a sekáním se veliké škody činí a nám též veliké pohružky následují, takže u velikých nebezpečností zůstáváme...“

Ku konci května 1641 podnikli Švédové daleký „štráf“ až k Českému Dubu a Turnovu a obě města donutili ke kontribuci.

Rok 1644 byl v Čechách létem pokoje, bohatá úroda v r. 1645 sklizena, ale naplněné stodoly se staly zásobárnou Švédů, kteří se znovu objevili v naší krajině a vymáhali kontribuci a výpalné. Sedláci opouštěli své grunty a skrývali se s rodinami a dobyt看 po lesích, jen aby platiti nemuseli.

Dne 6. března 1645 došlo u Jankova k nejkrvavějšímu střetnutí třicetileté války na našem území, ba i k jedné z největších bitev této vojny vůbec. Císařský generál Götz byl poražen. Dochovalo se úsloví: „Dopadneš jako Kec (Götz) u Jankova.“

Dne 16. března 1646 vyplundrovali Švédové Turnov, brzy potom se usídlili v Českém Dubu. Ani v r. 1647 se vojenská situace nezměnila, Švédové sice nebyli tak blízko, ale drželi stále Frýdlant a Grábštejn a do Čech zajížděli vymáhat kontribuce. Dne 4. března jedna švédská partaj pobrala na svijanském panství přes 80 kusů dobytka. Kromě kontribucí švédských museli platit poddaní i kontribuci císařskou.

Odchod švédských pluků v prosinci r. 1648 (po míru vestfálském) neznamenal ještě, že útrapám války je již konec. Ještě v říjnu 1649 ubíral se boleslavským krajem ze země s posledními Švédy generál Wittenberg.

Podle statistiky ztrát obyvatelstva v důsledku třicetileté války bylo v r. 1654 na panství Svijany celkem 445 domů, z toho 353 domů obývaných a 92 neobývaných nebo zničených. Podíl neobývaných a zničených domů činí tedy na tomto panství 20%. Situace na okolních panstvích: Hrubá Skála 8%, Mnichovo Hradiště 17%, Liberec 7%, Kost 13%, Jílové 20%, Malý Rohozec 10%, Semily 8%, Malá Skála 4%, Loukovec 18%.

Další války, které se dotkly našeho kraje, byly druhá válka slezská (1744–1745). V srpnu r. 1744 se valila přes Hrádek, Frýdlant, Liberec a Turnov směrem ku Praze silná pruská armáda. Během 14 dní byla Praha Prušáky dobyta, avšak již koncem listopadu musela pruská vojska české území opustit.

Za třináct let poté, v dubnu 1757 pochodovaly touž cestou v tzv. sedmileté válce pruské sbory znovu směrem na Prahu (bitva u Liberce 21. 4. 1757). Díky skvělé strategii rakouských maršálů Trauna a Dauna se podařilo pruské armádě vždy během několika měsíců vyhnat z Čech. Tehdy ožívaly severočeské silnice pochodovými formacemi a vozatajstvem nepřátelských pluků, které prchaly ze země, sužovány nedostatkem potravy a nájezdy husarských a pandurských jezdců. Po vítězství Rakušanů u Kolína (18. července 1757) se přenesly boje na území Slezska, kde rakouská armáda utrpěla naprostou porážku. Z osmdesátitisícové rakouské armády se vrátilo do Čech jen asi 17 000 mužů.

V r. 1778 vtrhl Fridrich II. se svou armádou ze Slezska znovu do Čech. Do čela rakouského vojska se postavil sám císař Josef a rozhodl se vést obrannou válku v oblasti kolem Mnichova Hradiště, Jaroměře, Smiřic a Kuksu. V celé válce došlo jen k několika spíše epizodním srážkám. Zato však byla opět pustošena země a Prusové pobrali a vyjedli všechny zásoby. Lidé nazvali tuto válku bramborovou, protože prý

— pokračování příště >>

4. Strom Ultra Maraton – 3. 11. 2018

📷 Zdeněk Mikula

Spartathlon – 28.–29. 9. 2018

📷 Spartathlon, Zdeněk Beneš, Luboš Brabec

Sázení lípy republiky – 28. 10. 2018

 Zdeněk Mikula

Podzimní divadelní víkend – 19.-21. 10. 2018

 Zdeněk Mikula

